

fjende, at der kan indtræde Tilfælde, hvor det baade for Beboerne og vedkommende Embedsmand kan være i høieste Grad pinligt, at der mangler en Fuldmægtig. Men ligesom Udvalget maa sige, at der for een Mand ikke er Meget at bestille, maa det sige, at der for to er mindre end Lidt. Naar Udvalget desuagtet foreslaar at gaa ind paa Vønning til en Fuldmægtig, er det med udtrykkelig Accentueren af, at det bliver en Fuldmægtig og ikke en Skriver; thi bliver det en Skriver, er det Udvalget fuldstændig klart, at Embedsmanden kan stryge hele Kontorholdet i sin Lomme og endda besørge Embedet. Altsaa, medens man ved andre Embeder overlader til Embedsmanden selv, om han vil holde flere eller færre Fuldmægtige eller Skrivere, har Udvalget her troet at burde pointere, at naar det ikke bliver en virkelig Fuldmægtig, er det hele fuldstændig forfeilet. Udvalget har foreslaaet den høitærede Ministers Forslag nedsat med 50 Kr. Man har derved blot villet betegne, at derved bliver Bevillingen mere overensstemmende med, hvad man har bevilget til de lignende Embeder paa Læsø og Janø. Dernæst er der et andet Forslag, som er nyt, nemlig angaaende Kolding Herred. Det gaar blot ud paa at rette en Feil fra ifjor. Jeg vil ikke paagtaa, at denne Feil ikke er Udvalgets Skyld; tværtimod, Udvalget er ikke feilsrit, men der er ikke Anledning til at reise Strid derom. Der er begaaet en Feil, og den foreslaas rettet. Naar Udvalget ifjor har forelagt sine Vædringsforslag her i Thinget, og man har stemt derved, kan man ikke sige, at Feilen alene er Udvalgets, der har stillet Forslaget; thi Alle skulle se efter, hvad der stemmes over, og Feilen er fremkommen ligesom ved Gjennemsyn af de til Udvalget sendte Alter.

De øvrige Forslag ere Gjengangere. Ved 2den Behandling blev, som Thinget vil erindre, et Forslag, som i mange Aar stadig er blevet vedtaget, nemlig at disse Embeder skulle have et fast Beløb til Porto ligesom andre Embeder, forkastet. Men Flertallet mener, at, fordi et saadant Forslag kaldt ved en Tilfældighed, er der ikke noget særlig Overraskende i, at Flertallet beder Thinget om ved 3die Behandling igjen at stemme om dette Forslag. Skjøndt jeg ikke skal komme vidtløftig ind paa de Motiver, der bevæge os, skal jeg dog sige, at ligesaa for-

skjellige Anstuelser der vare under den foregaaende Sag paa Dagsordenen, ligesaa forskjellige Anstuelser er der aabenbart heri Thinget om, hvad Følgen vil være, hvis man indfører denne Forandring. Der er ærede Medlemmer, der ere i den besynderlige Tro, at, naar vedkommende Retsbetjente faae Porto godtgjort efter Regning, er Følgen den, at Herredsfogden og andre Embedsmænd ere pligtige at bevare alle Sager skriftlig, saa at man kan undgaa at gaa til Embedskontoret, idet man kan forlange skriftlig Oplysning. Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Den Porto, som der er Tale om i disse Love om Kontorcholdsgodtgjørelser til Retsbetjente, er den, der er paalagt vedkommende Embedsmand som Retsbetjent, altsaa ikke som Borgmester eller som Skifteforvalter, og ikke den Porto, han bruger overfor Private. Navnlig har Bildfarelsen været mærkværdig i en vis Retning. Der er endog Jurister, der have udtalt i Thinget, at det endog var upassende, at Embedsmænd ikke sendte thinglæste Dokumenter tilbage med Porto paa. Det er dette, Udvalgets Flertal har meget imod, at den Anstuelse skulde gro og flaa sig fast, at, naar man har indført Godtgjørelse af Porto efter Regning, saa er Alt i Orden, saa kan man ikke blot forlange skriftligt Svar, men endog Svar med Statsporto paa. Det er en fuldstændig komplet Bildfarelse. Alle kommunale Sager, alle Skiftesager, alle Sager, som gaa til Private uden at være fremtalde ved offentlig Indblanding, maa fremtidig afgjøres paa samme Maade som hidtil. Svarer Embedsmanden skriftlig, bliver det den Vedkommende, der kommer til at betale Porto, det vil sige, han maa betale dobbelt Porto. Vil han have Afgjørelse paa sin Sag, kan han ikke skrive til Embedsmanden og spørge, f. Ex.: Hvad skal jeg gjøre ved min Tjenestefarl? Han er løben bort. Nei, han maa gaa til Herredsfogden og tale med ham. Jeg tror, at man har været vidfarende dert, naar man har troet, at denne Forandring vilde gjøre det lettere for Befolkningen at faae Embedsmanden i Tale. Den Opfattelse har Flertallet ikke, og den har selve Loven ikke. Der staar udtrykkelig, at denne Porto er til Dækning af, hvad er der gaaet tabt for Embedsmanden, og det er denne Embedsmand, altsaa Herredsfogden og Politimesteren, ikke